

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/95/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217206383
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7217206383.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX bytom v C., D. XXX, zastúpeného JUDr. Dušanom Pavčíkom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 57, proti žalovanému E. B. nar. XX.X.XXXX bytom v C., C. X, zastúpeného JUDr. Ing. Ľubomírom Niedelským, advokátom, so sídlom v Košiciach, Hviezdoslavova 7, o zaplatenie sumy 10.050,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 37C/10/2017-175 zo dňa 8. novembra 2021 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Košice II č.k. 37C/10/2017-224 zo dňa 18. mája 2023

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok v spojení s opravným uznesením vo výroku o zamietnutí žaloby (I. výrok).
- II. M e n í rozsudok v spojení s opravným uznesením vo výroku o trovách konania (II. a III. výrok) tak, že žalovaný má proti žalobcovi 100% nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.
- III. P r i z n á v a žalovanému proti žalobcovi 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

Žalobu z a m i e t a.

Žalovaný má právo proti žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalobca má právo proti žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Opravným uznesením označeným taktiež v záhlaví napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie opravil záhlavie rozsudku v tomto znení:

O p r a v u j e záhlavie rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 37C/10/2017 -175 zo dňa 8.11.2021 a to v časti označenia dátumu narodenia žalovaného tak, že správne má byť uvedené:

..., nar. XX.X.XXXX“...

3. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol o žalobe žalobcu dourčenej súdu prvej inštancie dňa 6.3.2017, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 10.050,- eur s príslušenstvom, keďže v období roku 2012 sa so žalovaným dohodli na otvorení prevádzky potravín, a to na základe vzájomnej dohody, ktorá bola zaregistrovaná na manželku žalovaného, ktorá si za týmto účelom prenajala priestory a od 1.4.2013 predajňu otvorila s tým, že pôvodný žaloba postupne od januára

2013 do marca 2014 na chod a sprevádzkovanie predajne poskytol žalovanému sumu 10.050,- eur a to titulom ústnej zmluvy o pôžičke, bez dojednaní úroku a lehoty na jej vrátenie s tým, že žalobca prvýkrát vyzval žalovaného na vrátenie poskytnutej finančnej čiastky dňa 14.1.2016 a potom ešte dňa 26.8.2016, ktorú žalovaný doposiaľ žalobcovi neuhradil, v znení postúpenia pohľadávky v zmysle § 80 CSP na žalobcu, o čom súd prvej inštancie rozhodol uznesením zo dňa 23.1.2018 č.k. 37C/10/2017-50.

4. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, nakoľko mu žalobca peňažné prostriedky neposkytol ako pôžičku, ale vložil ich ako vklad do spoločného podnikania, prevádzkovania potravín v obci Lorinčík, ktoré sa časom ukázalo ako neúspešné s tým, že po ukončení podnikania sa žalovaný s pôvodným žalobcom dohodli, že po odpočítaní strát spojených s prevádzkou potravín, pôvodný žalobca mu vyplatí sumu 4.000,- eur v splátkach po 500,- eur od januára 2017 a z uvedenej sumy si žaloba započíta voči žalovanému čiastku 3.750,- eur, tvoriacu polovicu kúpnej ceny za vozidlo F. A., predané spoločnosti AAA Auto, za celkovú sumu 7.500,- eur, ktoré vlastnili spoločne, aj keď bolo zapísané na otca pôvodného žalobcu, pričom doposiaľ mu pôvodný žalobca dlhuje sumu vo výške 250,- eur.

5. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, po právnom posúdení veci, súd prvej inštancie opätovne žalobu žalobcu zamietol konajúc aj v intenciách zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 2.7.2020 č.k. 5Co/378/2019-128, pričom odkazoval aj na uznesenie ORPZ v Košiciach, odbor kriminálnej polície zo dňa 12.4.2016, ČVS:ORP-473/4-VYS-KE-216, kde vyšetrovateľ dospel k záveru, že nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1,2 Trestného zákona, keďže sa jedná výlučne o obchodno-právny spor.

6. Po právnom posúdení veci v zmysle § 34 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 35 ods. 1 OZ, § 37 ods. 1 OZ, § 524 OZ, § 657 OZ, § 657 OZ, dospel súd k záveru, že v konaní nebolo preukázané uzatvorenie zmluvy o pôžičke v zmysle § 657 OZ.

7. Predmetom sporu v danom prípade bol nárok žalobcu titulom postúpenia pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 12.1.2018 na žalobcu postupcom A. B., nar. XX.X.XXXX (t.j. pôvodným žalobcom), v sume 10.050 eur zo zmluvy o pôžičke, ktorú mal so žalovaným uzavrieť pôvodný žalobca. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že v danom prípade išlo zo strany postupcu A. B., nar. XX.X.XXXX (pôvodného žalobcu) na postupníka - žalobcu, na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 12.1.2018, o postúpenie neexistujúcej pohľadávky, ktorou mala byť pohľadávka zo zmluvy o pôžičke v sume 10.050 eur, nakoľko medzi pôvodným žalobcom a žalovaným nedošlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, a to ani ústne, keďže pôvodný žalobca a ani žalovaný neprejavili vôľu uzavrieť zmluvu o pôžičke. Z výsluchu pôvodného žalobcu ako svedka, z výsluchu žalovaného, ako aj z ich vzájomnej konfrontácie vyplynulo, že právnym dôvodom poskytovania jednotlivých súm v období od januára 2013 do marca 2014 žalovanému, v celkovej výške 10.050 eur, nebolo ich požičanie žalovanému, ale investícia do spoločného podnikania, ktoré pôvodný žalobca a žalovaný spoločne plánovali. Na otázku žalovaného na svedka (pôvodného žalobcu), položenej v rámci konfrontácie, svedok odpovedal jednoznačne, že „o pôžičke neuvažovali, že sa od počiatku jednalo o investíciu“. Svedok si bol vedomý, že výsledkom investície môže byť tak zisk ako aj strata, čo jednoznačne vyjadril vo svojej odpovedi na otázku súdu. Svedok v rámci konfrontácie tiež uviedol, že pri poskytovaní jednotlivých súm neboli dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy o pôžičke, pretože u pôvodného žalobcu a žalovaného nebola daná vôľa uzavrieť zmluvu o pôžičke, čím nemohlo v danom prípade dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu.

8. Preto ani žalobca nie je vo veci aktívne vecne legitimovaný a preto súd prvej inštancie žalobu zamietol v celom rozsahu s tým záverom, že medzi pôvodným žalobcom na žalovaným nedošlo pri poskytnutí jednotlivých súm v celkovej výške 10.050 eur k uzavretiu zmluvy o pôžičke, resp. zmlúv o pôžičkách, na čo nemalo ani vplyv to, že prevádzka potravín bola registrovaná v živnostenskom registri na meno manželky žalovaného, že medzi pôvodným žalobcom a žalovaným nedošlo k naplneniu cieľa spoločne podnikat' a založiť si na tento účel spoločnosť s ručením obmedzeným, hoci pôvodný žalobca a žalovaný fakticky vykonávali činnosť súvisiacu s podnikaním, rekonštruovali priestory predajne, zariadili priestory predajne, nakupovali spoločne tovar, zabezpečovali jeho dovoz na predajňu, spoločne sa podieľali na nákladoch spojených s vykonávaním uvedených činností. Rovnako bolo bez právneho významu pre daný prípad, že finančné prostriedky, ktoré pôvodný žalobca investoval do spoločného podnikania so žalovaným, si požičal od žalobcu, teda svojho otca a v prípade, ak by aj žalovaný bol ochotný žalobcovi

vrátiť žalovanú sumu na strane žalobcu, z dôvodu neexistencie právneho titulu zmluvy o pôžičke, by došlo k bezdôvodnému obohateniu, nakoľko by prijal plnenie bez právneho titulu pôžičky.

9. O nároku o náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP s odkazom na § 255 ods. 1 CSP a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100 % a to aj žalobcovi proti žalovanému 100 % nárok na náhradu trov odvolacieho konania s odkazom na ust. § 396 ods. 1 a 3 CSP.

10. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalobca. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhoval rozsudok zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Apeloval na závery uznesenia Krajského súdu v Košiciach 5Co/378/2019, ktorý pôvodný rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie (okrem obrovského množstva pochybení súdu prvej inštancie v procese dokazovania a jeho hodnotenia) bola aj tá skutočnosť, že „súd prvej inštancie na základe výsluchov aplikoval príslušnú právnu normu, ale nevyložil, prečo právny nástupca žalobcu vo vzťahu k žalovanému mu poskytoval finančné prostriedky na spoločné podnikanie, na množstvo konkrétnych obchodných prípadov a nevysvetlil logický rozpor medzi výsluchmi strán sporu, nezabezpečil a nežiadal ďalšie návrhy na dokazovanie, resp. svedkov, ktorí by vedeli o spoločnom podnikaní, keďže písomná zmluva o pôžičke nejestvuje. Žalobca je presvedčený, že uvedený nedostatok spočívajúci v posúdení, prečo právny nástupca žalobcu vo vzťahu k žalovanému mu poskytoval finančné prostriedky na spoločné podnikanie, a prečo sa súd nezamerl na množstvo konkrétnych obdobných prípadov, doposiaľ nesplnil a tiež nevysvetlil logický rozpor medzi výsluchmi strán sporu a svedka, kedy svedok aj v rámci opakovaného výsluchu a konfrontácie nepoprel zámer spoločne podnikat', ale to bolo podmienené jeho účasťou v obchodnej spoločnosti založenej so žalovaným (k čomu nedošlo). Naopak svedok výslovne uviedol, že medzi ním a žalovaným bola uzatvorená zmluva o pôžičke. V danom prípade bol žalobca presvedčený, že súd prvej inštancie, aj keď riadiac sa pokynmi nadriadeného súdu vyššej inštancie zopakoval „v určitom smere“ dokazovanie, čo ale nepreukázalo nič také, aby konajúci súd mohol konštatovať existenciu spoločného podnikania pôvodného žalobcu a žalovaného a naopak jednoznačne poprieť existenciu záväzku zo zmluvy o pôžičke, čím celé rozhodnutie považujeme za nepreskúmateľné a nezákonné. Podľa názoru žalobcu, o údajnom spoločnom podnikaní žalovaného, resp. jeho manželky neexistuje žiaden písomný dôkaz. Súd prvej inštancie sa napriek tomu stotožnil s vyjadreniami a procesnou obranou žalovaného, ktorú si v plnom rozsahu osvojil, pričom do dnešného dňa od žalovaného nepožadoval predložiť žiaden iný dôkaz, ktorý by tieto jeho tvrdenia potvrdzoval. V tomto smere súd opäť raz nevykonal dokazovanie riadne, keďže iba na podklade z kontextu povytvrhovaných vyjadrení svedka a dokonca i neexistujúcich prehlásení žalobcu nemohol mať za preukázané, že šlo o spoločné podnikanie, čím súd nedodrжал princípy náležitého zistenia skutkového stavu v konaní pred súdom. Rozhodnutie súdu je založené odpočiatku na nesprávnom právnom posúdení právneho vzťahu žalobcu (pôvodného) a žalovaného a na tom, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Mal za to, že žalovaný v priebehu konania nespochybňoval titul pôžičky a poskytnutie sumy 10.050,-eur titulom ústnej dohody, čím žalobca uniesol dôkazné bremeno v spore, čo bolo aj potvrdené výpoveďou svedka o poskytnutí finančných prostriedkov a ochote žalovaného poskytnuté finančné prostriedky vrátiť, čím je rozsudok nepreskúmateľný v celom rozsahu.

11. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu opätovne apeloval na to, že aj z uznesenia OR PZ v Košiciach ČVS: ORP-473/4/VYS-KE-2016 zo dňa 12.4.2016 a z rozpisu platieb je jednoznačne zrejmé, že vzťah medzi pôvodným žalobcom a žalovaným nebol vzťah veriteľa a dlžníka na základe ústnej zmluvy o pôžičke, čo potvrdzuje aj výpoveď pôvodného žalobcu na pojednávaní konanom dňa 8.11.2021, že peniaze poskytol, aby sa podieľal na zisku ako aj na strate, pričom v zmysle § 657 OZ, ak by išlo o pôžičku, tak by mal vrátiť žalovaný pôvodnému žalobcovi rovnakú sumu ako bola požičaná a to aj v určitej lehote. Rovnako z hore citovaného uznesenia je zrejmé, že A. B. tieto peniaze investoval do spoločného podnikania so žalovaným, pričom opísal aj spoločné fungovanie s tým, že po ukončení prevádzky manželky žalovaného, pôvodný žalobca žiadal len vloženú sumu nie vrátenie pôžičky, čím nie je naplnený zákonný predpoklad titulom zmluvy o pôžičke. Pôvodný žalobca opísal spôsob podnikania so žalovaným, ako spoločne investovali do prevádzky potravín v Lorinčiku každý po 10.500 eur. Potom čo predajňa potravín nevykazovala zisk žalovaný odišiel pracovať do G. a následne sa rozhodli predajňu zatvoriť. Žalovaný taktiež podrobne opísal spôsob spoločného podnikania v rovnakom znení s poukazom

na rozpis platieb a preto sa nemohlo jednať o pôžičku medzi pôvodným žalobcom a žalovaným, čím nemohlo dôjsť ani k zákonnému postúpeniu pohľadávky titulom zmluvy o pôžičke. Z tohto dôvodu navrhoval potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

12. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len "CSP") prejednal odvolanie žalobcu ako odvolanie podané včas, oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP a dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania žalobcu.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 6.6.2024 o 10,35 hod., v pojednávacej miestnosti č. dv. 207/II. posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 21.5.2024 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP, § 378 ods. 1 CSP.

14. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený inou vadou konania danou aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v Stanovisku občianskoprávneho kolégia zo dňa 3.12.2015 uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov Slovenskej republiky 1/2016.

15. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Citované zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „ústava“) vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dôvody, na základe ktorých je založené.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1, 2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

17. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

18. Keďže odvolacie námietky odvolateľa nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery, odvolací súd odkazuje na ust. § 387 ods. 2 CSP a odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, nakoľko sa s ním v celom rozsahu stotožňuje s tým, že odvolacie námietky žalobcu pramenia z jeho učeného procesného útoku v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa súd prvej inštancie vecne správne vysporiadal, načo aj odvolací súd poukazuje.

19. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia spĺňa zákonné predpoklady v zmysle § 220 ods. 2 CSP, nakoľko sa vecne správne súd prvej inštancie vysporiadal s dôkaznými

prostriedkami v konaní so zreteľom na prostriedky procesného útoku zo strany žalobcu a procesnej obrany zo strany žalovaného, ktoré správne vyhodnotil a vec vecne správne právne posúdil, keďže nemožno súhlasiť s odvolacími námietkami žalobcu, ktoré len kopírujú jeho procesný útok v konaní, ktorý je právne irelevantný, pričom ani v odvolacom konaní nemôže zvrátiť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

20. Aj odvolací súd apeluje na to, že predmetom konania nie je zaplatenie sumy vo výške 10.050 eur titulom ústne uzatvorenej zmluvy o pôžičke v zmysle § 657 OZ, keďže v konaní dôkazným prostriedkom t.j. procesným útokom zo strany žalobcu nebolo preukázané, aby právny predchodca žalobcu prenechal žalovanému peniaze, ktoré sa zaviazal žalovaný vrátiť po uplynutí dohodnutej doby titulom pôžičky. Aj podľa odvolacieho prieskumu išlo o spoločné podnikanie právneho predchodcu žalobcu a žalovaného za účelom spoločného investovania do spoločného podnikania, aj keď prostredníctvom inej osoby, čo jednoznačne vyplýva aj z výpovede právneho predchodcu žalobcu a žalovaného v rámci vyšetrovacieho konania pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu, čo nemôže zvrátiť ani skutočnosť uvádzaná žalobcom v podanom odvolaní, že žalovaný mu bol ochotný vrátiť poskytnuté finančné prostriedky, ale nie titulom ústne uzatvorenej zmluvy o pôžičke, ktorej nárok z titulu postúpenia pohľadávky zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 12.1.2018 na žalobcu postupom A. B., nar. XX.X.XXXX (t.j. pôvodným žalobcom) ako pohľadávku v sume 10.050 eur zo zmluvy o pôžičke, ktorú mal so žalovaným uzavrieť pôvodný žalobca, keďže tento právny titul v konaní preukázaný nebol, nakoľko podstatnými náležitosťami zmluvy o pôžičke peňaží je dohoda veriteľa a dlžníka o výške pôžičky, o reálnom odovzdaní a prenechaní dohodnutej sumy, o povinnosti dlžníka vrátiť veriteľovi rovnakú sumu a o určení času vrátenia peňaží.

21. Z dôvodu, že v konaní nebolo preukázané uzavretie zmluvy o pôžičke a na jej základe poskytnutie peňažnej sumy titulom pôžičky tak ani žalobca z dôvodu nepreukázania postúpenia existujúcej pohľadávky titulom zmluvy o pôžičke nemá aktívnu vecnú legitimáciu na uplatňovanie tohto nároku voči žalovanému a preto súd prvej inštancie aj podľa odvolacieho súdu vecne správne žalobu žalobcu zamietol, keďže v konaní jednoznačne bolo preukázané odovzdanie sumy vo výške 10.050 eur pôvodným žalobcom žalovanému titulom vkladu do ich spoločného podnikania a prevádzkovania potravín v obci Lorinčík, ktoré sa časom ukázalo ako neúspešné a nie vôľa uzavrieť zmluvu o pôžičke, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že pôvodný žalobca a žalovaný si nedohodli ani lehotu splatenia poskytnutej pôžičky, teda jej vrátenie a v prípade, ak by aj žalovaný bol ochotný podľa tvrdenia žalobcu mu poskytnutú sumu vrátiť, tak z jeho vyjadrenia k odvolaniu to nevyplýva (viď v tomto smere aj rozsudok NS SR 4Cdo/21/2022 zo dňa 27.3.2024 v znení bodu 13.6 jeho odôvodnenia „že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným nie je možné podriaďiť pod ustanovenie § 657 OZ (Zmluva o pôžičke), tak ako sa mylne domnieva dovolateľ, a to pre absenciu preukázania skutočnosti, že dlžník/žalovaný sa zaviazal peniaze vrátiť po uplynutí dohodnutej doby. Dovolací súd konštatuje, že vyjadrenie žalovaného, ktorým prejavil vôľu uhradiť pohľadávku nie je možné vyhodnotiť ako uznanie nároku žalobcu titulom absencie podmienok a predpokladov podľa ust. § 558 OZ (podrobnejšie rozbor pod písmenom c) predmetného rozhodnutia“.

22. Nakoľko odvolacie námietky žalobcu sú právne irelevantné a sú nespôsobilé spochybníť základ rozhodnutia súdu, odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP (výrok pod č. 1.).

23. Odvolací súd ale konštatuje, že nie je možné súhlasiť s rozhodnutím súdu prvej inštancie o trovách konania, keďže po zrušení vecí odvolacím súdom, trovy konania vzniknuté v rámci odvolacieho konania a trovy konania súdu prvej inštancie tvoria jeden celok, okrem trov dovolacieho konania. Viď v tomto smere aj rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 13.03.2019 sp. zn. 27Co/146/2018, v tom znení, že „odvolacie konanie, v ktorom bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušené a vec vrátená súdu prvej inštancie, nebolo samostatným konaním, ale súčasťou celého konania v tejto veci, preto súd prvej inštancie v rozsudku nasledujúcom po zrušení rozhodnutí odvolacieho súdu nemohol rozhodovať o trovách odvolacieho konania ako o samostatnom inštitúte, nakoľko ide o jednotné konanie a o jedny trovy konania, o ktorých správne rozhodol v zmysle § 396 ods. 3 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie.“ S poukazom na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 19.11.2019 sp. zn. I. ÚS 453/2019 odvolací súd podotýka, že „len dovolacie konanie predstavuje v tomto smere samostatnú, od ostatného konania nezávislú časť konania, čo zakladá súdu možnosť nezávisle od celkového výsledku sporu

rozhodnúť len o trovách dovolacieho konania, s prihliadnutím na úspech sporovej strany v dovolacom konaní, bez ohľadu na definitívny výsledok sporu.“

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Podľa 396 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

27. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd zmenil rozsudok v spojení s opravným uznesením súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania pod č. II. a III, tak, že priznal žalovanému proti žalobcovi 100 % nárok na náhradu trov konania vzniknutých na súde prvej inštancie v zmysle § 388 CSP a nakoľko v odvolacom konaní bol žalovaný rovnako plne úspešný proti žalobcovi, má taktiež v odvolacom konaní 100 % nárok na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 2 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V Košiciach, dňa 6.6.2024

Mgr. Angelika Sopoligová
predsedníčka senátu

Ref. Mgr. Sopoligová
Kanc.: opíš a daj na kontrolu referentovi
Predsedníčka senátu

Rozmnož, 1 x zberný spis, zberný spis vylúč
1 x kópia referentovi
Ostatné so spisom zašli OS Košice II
Prepísala: 1. časť: Marcela Nemesova 20/6
2. časť: A. E. H. 20/6